

УДК 338.43:65.011.4

DOI: 10.31359/2312-3427-2020-2-153

О.В. Кочетков, канд. екон. наук, професор

Ю. О. Афанасова, аспірантка

Луганський національний аграрний університет

ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ЧАСОВОГО ФАКТОРУ НА ОПТИМАЛЬНИЙ ПЛАН УПРАВЛІННЯ РЕСУРСНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Проаналізовано з використанням інвестиційної методології оцінки вплив часового фактору на оптимальний план управління ресурсним потенціалом аграрного підприємства, а також вірогідні зміни сприятливості умов господарювання для розвитку аграрних підприємств.

Встановлено, що зміна часу реалізації в рамках маркетингової стратегії реалізації продукції може бути оцінене через розрахунок фінансових потоків в продовж маркетингового періоду. Обґрунтовано, що механізм управління ресурсним потенціалом повинен в контексті оцінки економічних результаті будуватися на засадах фінансового та інвестиційного аналізу.

Визначені головні передумови збільшення та зменшення ефективності управління ресурсним потенціалом. Запропоновано використання принципів фінансового та інвестиційного аналізу в системі управління ресурсним потенціалом аграрних підприємств.

***Ключові слова:** управління, ресурсний потенціал, фінансово-економічна результативність, дисконтування, оптимальний план, тренд, ризик.*

Постановка проблеми. Очевидно, що вплив специфіки землеробства, а саме тривалий виробничий цикл, потребує врахування при розробці ефективної господарської системи використання ресурсного потенціалу сільськогосподарських угідь. І в даному випадку мається на увазі не лише більший від промислової технології період виробництва продукції, а розгортання раціональної системи природокористування через впровадження сівозмін. Період ротації, як одиниці сівозміни може тривати від трьох до десяти років. Тому фактор часу стає суттєвим. Його вплив проявляється через вплив на фінансово-економічну результативність

проекту сільськогосподарського ресурсокористування із врахуванням макроекономічних умов діяльності сільськогосподарських підприємств.

З іншого боку, реалізації проекту ефективного ресурсокористування через впровадження сівозміни супроводжується не тільки змінами у внутрішній політиці підприємства, але й навколишнього середовища. І, в такому випадку, можливе як сприяння зростанню фінансово-економічної результативності сільськогосподарського підприємства, так і розвиток несприятливих умов ресурсного забезпечення виробничого процесу.

Отже, фактор часу є суттєвим і необхідно враховувати позитивні та негативні зміни від діяльності впродовж часу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема формування способів ефективного управління ресурсами підприємства в процесі організації господарської діяльності досліджувалась такими відомими економістами, як Андрійчук В.Г., Гайдуцький П.І., Кристальний О.В., Месель-Веселяк В.Я., Пасхавер Б.Й., Саблук П.Т., Стельмащук А.М., Трегобчук В.М. та інші.

Пропозиції щодо економічної оцінки ефективності управління ресурсного потенціалу з врахуванням особливих умов реалізації практики пропонує Амбросов В.Я. [1], Белоусенко М.В. [2], Додонов С.В. [4], Кареба М.І. [5], Піняга Н.О. [6], Россоха В.В. [8], Сакур А.Ж. [9], Стецюк П.А. [10]. В той же час фактор часу здебільшого враховується в рамках інвестиційного процесу, приділяючи недостатньо уваги виробничому процесу та визначення оптимальних обсягів оборотних засобів в довгострокових планах впровадження науково-обґрунтованих систем землеробства.

Формулювання цілей статті. Метою статі є визначення зміни економічної та ресурсної результативності оптимального плану управління ресурсним потенціалом при врахуванні фактору часу в процесі програмування ефективних змін в сфері ресурсокористування.

Виклад основного матеріалу досліджень. Методологічну основу визначення фінансово-економічної ефективності проекту, як основи ефективного використання ресурсного потенціалу, є його сталість в довгостроковому періоді, яку можна оцінити з використанням засобів інвестиційного аналізу. Методичну основу засобів інвестиційного аналізу складає процес дисконтування фінансово-економічного результату, отриманого в різні періоди реалізації проекту.

Зважаючи на отримані результати з дослідження передумов підвищення ефективності використання ресурсного потенціалу, суттєвий вплив на фінансово-економічну результативність має організація

ефективної стратегії збуту, тобто забезпечення прийнятних цінових пропозицій. Зважаючи на отримані дані цінова ситуація на ринку зернової продукції розвивається циклічно за сезонним принципом, тому здатність розподілу в часі етапу отримання продукції та її реалізації може бути засобом максимізації дохідності агробізнесу.

Даний факт в плануванні відображається різними періодами здійснення витрат на виробництва та отримання доходу від реалізації. Тим самим в системі інвестиційної оцінки результативності притоки коштів від реалізації продукції повинні бути оцінені з врахуванням часу. Тобто, витрати здійснюються в перший період і дисконтуються за коефіцієнтом для першого періоду, в доходи отримані в другому періоді дисконтуються за коефіцієнтом для другого періоду. Приймаючи факт зміни вартості впродовж певного періоду, можна зробити висновок, що для ефективної організації збутової політики ціна повинна забезпечувати, крім компенсації витрат на зберігання продукції, вигреш у прибутку у порівнянні з ситуації «реалізації з поля».

Отже, особливістю пропонованої методики управління ресурсним потенціалом є врахування фактору часу в процесі планування потоків фінансово-економічної результативності. Головою перевагою, покладеною в основу забезпечення прибутковості, є отримання цінових конкурентних від формування сприятливої ринкової кон'юнктури. Тобто формування результатів за конкретною культурою розділений на два етапи: етап отримання та етап реалізації продукції. Ці етапи розмежовані одним періодом за результатами досліджень циклічності ринкових умов у в процесі формування високих цін на сільськогосподарську продукцію. В такому випадку базовий оптимальний план управління ресурсним потенціалом є планом з розділеними етапами отримання та реалізації продукції.

Першим етапом дослідження впливу фактору часу є моделювання результату оптимального плану при одночасності етапів отримання та реалізації продукції, тобто ситуацію реалізації продукції «з поля». Ця ситуація актуальна для сільськогосподарських підприємств, що не мають в розпорядженні достатніх площ складів для зберігання продукції. На рис. 1 представлено оптимальний план управління ресурсним потенціалом аграрного підприємства з одночасними етапами отримання та реалізації продукції.

Отже, зміна часу реалізації не змінює виробничий план, проте коректує його результативність з приводу фінансової переоцінки з врахуванням часової відмінності. За результатами фінансової переоцінки з

врахуванням часової відмінності визначено, що оптимальний план з єдиним часом отримання та реалізації продукції дозволяє отримати прибуток 48,49 тис. грн. на 1 га площі сівозміни за 5-ти річний цикл типової сівозміни Луганської області, що на 13,96% більше від базового плану з розрізненими етапами виробництва та реалізації. Тобто для отримання цінових конкурентних переваг від формування сприятливої ринкової кон'юнктури ціна реалізації на етапі реалізації повинна бути щонайменше на 13,96% вище від ціни, що пропонують покупці на етапі отримання продукції (наприклад, під час збору врожаю). Це пояснюється тим, що час очікування можна розцінювати, як час потенційного отримання прибутку від вкладення коштів від реалізації продукції, наприклад, у вигляді банківського вкладу. Зберігання продукції на складах не дає можливості отримувати додаткові притоки коштів, але цінові переваги можуть компенсувати втрату потенційного доходу ціновими перевагами при відповідних умовах. В даному таким умовами є 13,96% ціни реалізації усереднено за всіма продуктами.

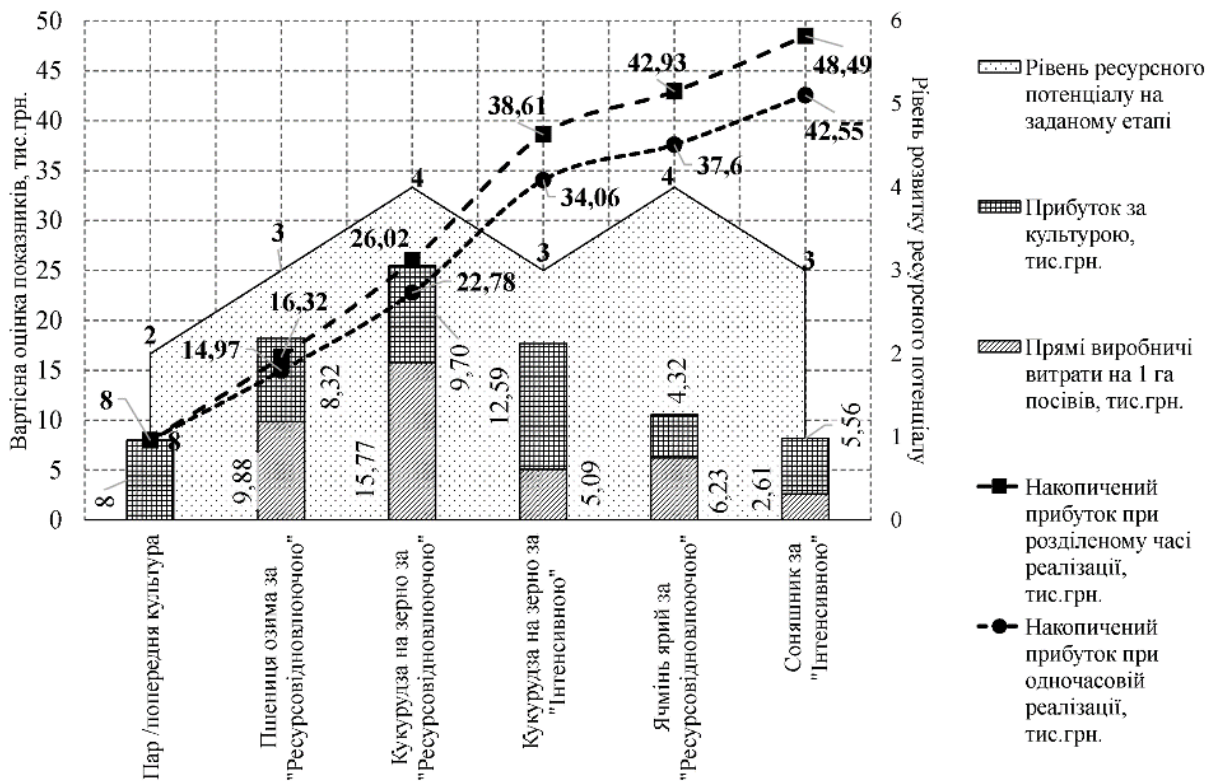

Рис. 1. Діаграма оптимального плану управління ресурсним потенціалом аграрного підприємства з одночасними етапами отримання та реалізації продукції.

Джерело: розроблено авторами

Таким чином, фінансовий фактор з часовою специфікою в маркетинговій стратегії аграрного підприємства має суттєвий вплив, тому раціонально розглянути ситуації зміни умов діяльності. Один цикл прийнятої типової сівозміни складає 6 років, впродовж яких можуть значним чином змінюватися умови господарювання.

Зауважимо, при врахуванні фактору часу важливе значення є оцінка макроекономічних умов, тому що представляє собою оцінку ризику діяльності економічного поля держави, вплинути на яку сільськогосподарський виробник не може. Тобто, якщо поточні умови регіонального ринку несуть значні загрози для сільськогосподарського підприємств, у нього є можливість зміни або продукту, або переорієнтації на інший ринок. У випадку макроекономічних умов неможливо це зробити. Наприклад, неможливо вплинути на доступність кредитних ресурсів для реалізації заходів підвищення ефективності реалізації ресурсного потенціалу за поточного рівня інфляції та ризику.

Макроекономічні умови діяльності сільськогосподарських підприємств можливо відстежувати дослідженням динаміки ставки рефінансування НБУ (далі – ставка НБУ). Цей показник використовується, як базовий в методичній системі інвестиційного аналізу для оцінки порівняльної ефективності інвестиційного проекту до банківських вкладів, головної альтернативи вкладення коштів в організацію бізнесу.

Зауважимо, що ставка НБУ може мати як позитивну динаміку, так і негативну. Прийнято, що зростання ставки НБУ відображає зростання інфляції в економіці, погіршення умов реалізації бізнесу, тобто погіршення макроекономічних умов. І, навпаки, зменшення ставки НБУ засвідчує зростання сприятливості макроекономічних умов до реалізації господарських ініціатив.

Як зазначалося раніше, тривалий період реалізації циклу використання ресурсного потенціалу сільськогосподарських угідь потребує врахування із аналізом макроекономічних умов, як фактору ризику.

Узагальнюючи представлені дані статистики зміни ставки рефінансування НБУ, як індикатора сприятливості умов для розвитку бізнесу за роками, (рис. 2), можемо зробити висновок, що за аналізоване десятиліття українська економіка демонструвала два головні тренди формування умов розвитку бізнесу:

– висхідний тренд (з 2010 по 2015 роки), коли при коливанні ставки впродовж року спостерігалось загальне зростання, що свідчило про зниження сприятливості умов господарської діяльності;

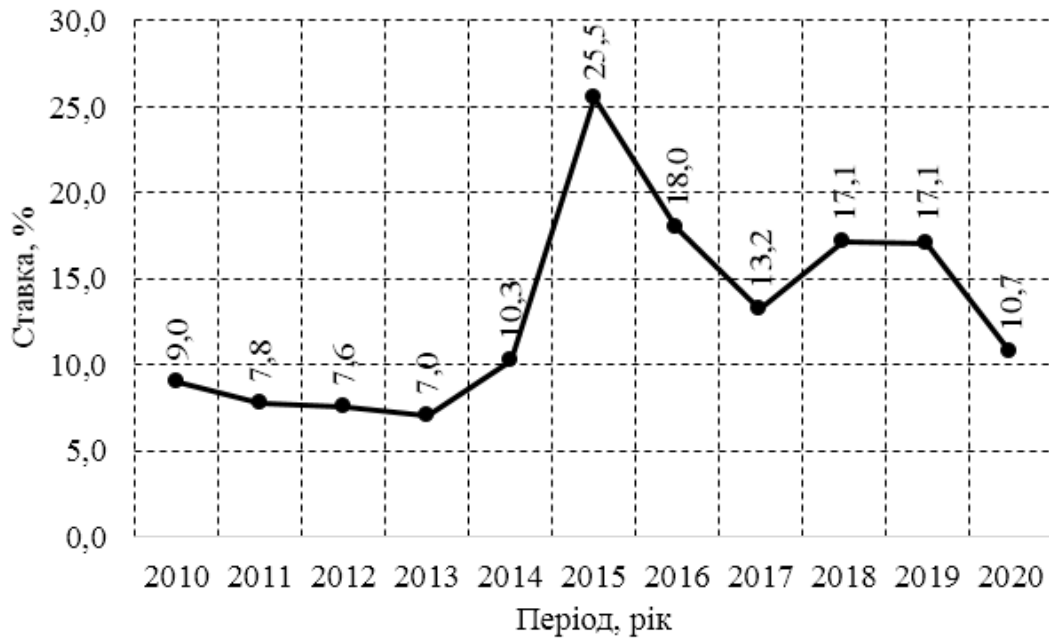

Рис.2. Динаміка зміни динаміки ставки рефінансування НБУ, як індикатора сприятливості умов для розвитку бізнесу за роками

Джерело: складено авторами за даними[3]

– низхідний тренд (з 2016 по 2020 роки), коли при коливанні ставки в продовж року спостерігалось загальне зниження, що свідчило про підвищення сприятливості умов господарської діяльності і доступність ресурсів.

Отже, лінеаризація зазначених трендів надасть змогу оцінити сталість прийнятого оптимального плану до зміни макроекономічних умов діяльності сільськогосподарських підприємств. В результаті розрахунків отримані наступні лінійні тренди:

– для висхідного тренду (з 2010 по 2015 роки): $Y=2,2194+2,5613t$;

– для низхідного тренду (з 2016 по 2020 роки): $Y=18,408 - 1,0642t$,

де t – номер періоду.

За даними лінійних трендів в таблиці розраховані ставки для окремих періодів з ціллю моделювання сприятливих та несприятливих трендів в макроекономічних умовах на прийнятій оптимальний план.

Отже, в даному випадку дисконтування буде здійснюватися не тільки з врахуванням періоду руху грошових (доходів, витрат та інше), але й з врахуванням поточної ставки за трендом.

Змодельовані ставки за різними варіантами розвитку умов діяльності

	Види трендів		
	Висхідний	Низхідний	Переломний
1	0,0478	0,1734	0,0478
2	0,0734	0,1628	0,0990
3	0,0990	0,1522	0,1631
4	0,1246	0,1415	0,2015
5	0,1503	0,1309	0,1628
6	0,1759	0,1202	0,1309
7	0,2015	0,1096	0,1096

Джерело: розроблено авторами

На рис. 3 відображено діаграму оптимального плану управління ресурсним потенціалом в тенденції зниження сприятливості умов господарювання за розрахованою моделлю зміни ставки НБУ на основі даних 2010-2015 років.

Відзначимо головні відмінності даної ситуації від базового оптимального плану. По-перше, висхідний тренд ставки рефінансування забезпечує отримання загального прибутку в 33,66 тис. грн. на 1 га площі сівозміни за 5-ти річний цикл типової сівозміни Луганської області. Отже, лінійне збільшення ставки рефінансування від 4,7% до 20,14% впродовж аналізованого періоду сівозміни зменшує прибуток на 20,89% (від базового плану з розрізненими етапами виробництва та реалізації).

По-друге, спостерігається зміна характеру кривої накопиченого прибутку з підняттям вище базової на початку періоду та стрімким спадом на кінець періоду. Дана ситуація описує причину значної втрати прибутку. На етапі посередніх за прибутковістю культур мала ставка забезпечує збереження або незначне зростання прибутковості відносно базових обставин. В том же час високододатні культури попадають на значні величини знецінення дохідності, тому загальна прибутковість менша від базової. З причини фінансових втрат від зміни сприятливості умов господарювання топологія оптимального плану не змінилася через сталість

результативності за ресурсним потенціалом, як визначальника дохідності. Зміна структури оптимального плану управління ресурсним потенціалом актуальна за умови здатності до зрушень фінансових потоків від зміни ресурсного потенціалу.

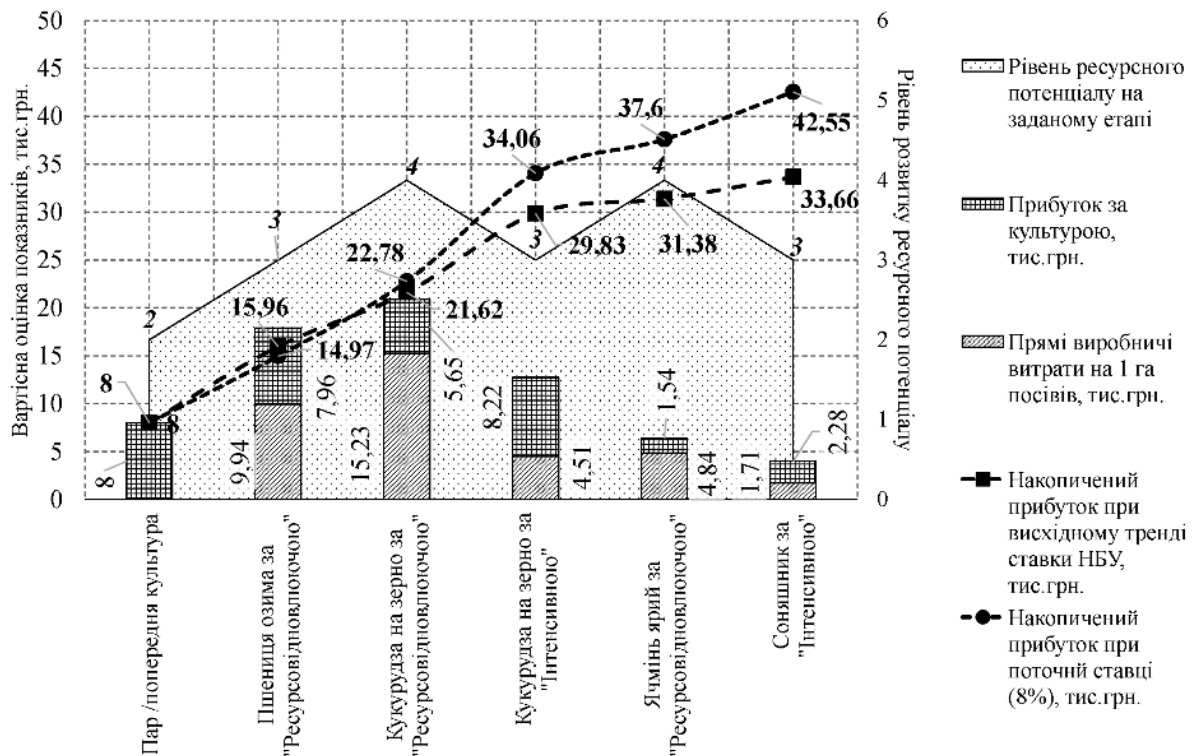

Рис. 3. Діаграма оптимального плану управління ресурсним потенціалом аграрного підприємства в умовах висхідного тренду зміни ставки НБУ, як індикатора сприятливості фінансово-економічних умов.

Джерело: розроблено авторами

На наступному етапі змодельємо умови підвищення сприятливості умов господарювання. На рис. 4 відображено діаграму оптимального плану управління ресурсним потенціалом в тенденції підвищення сприятливості умов господарювання за розрахованою моделлю зміни ставки НБУ на основі даних 2016-2020 років.

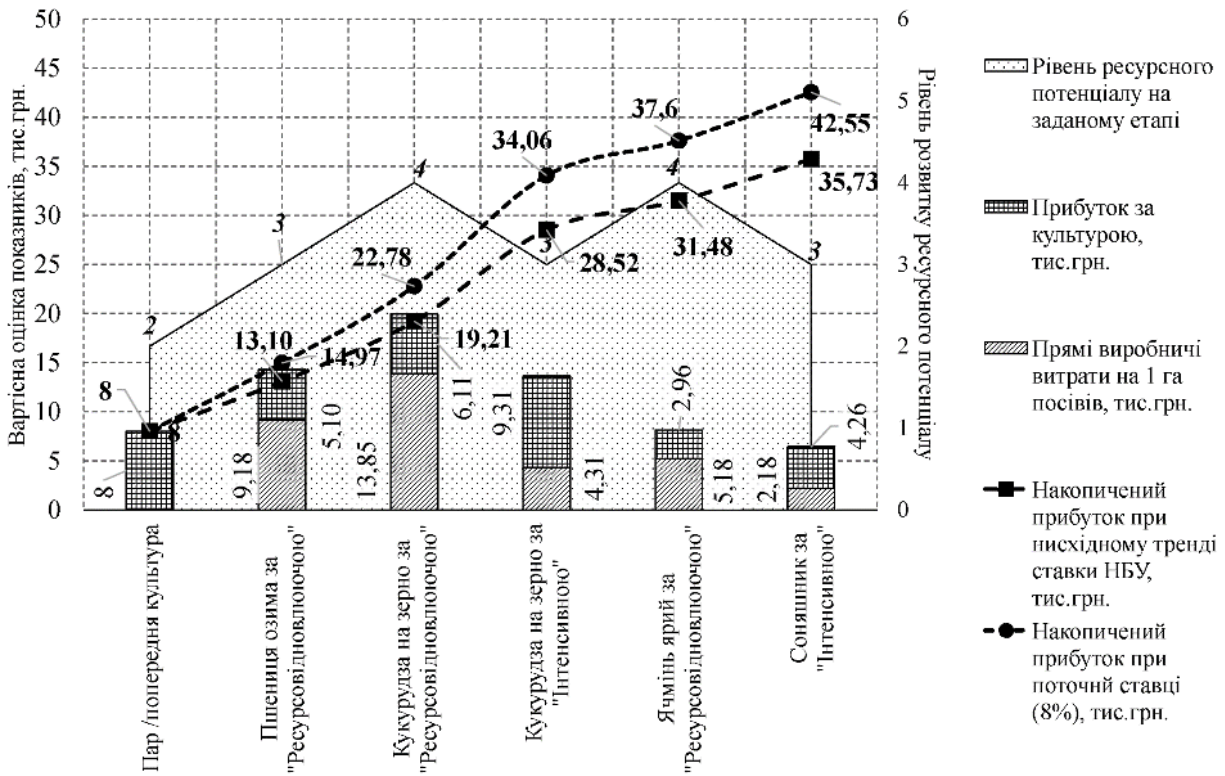

Рис. 4. Діаграма оптимального плану управління ресурсним потенціалом аграрного підприємства в умовах низхідного тренду зміни ставки НБУ, як індикатора сприятливості фінансово-економічних умов.

Джерело: розроблено авторами

Відзначимо головні відмінності даної ситуації від базового оптимального плану. По-перше, низхідний тренд ставки рефінансування забезпечує отримання загального прибутку в 35,73 тис. грн. на 1 га площі сівозміни за 5-ти річний цикл типової сівозміни Луганської області. Отже, лінійне зменшення ставки рефінансування від 17,34% до 10,95% впродовж аналізованого періоду сівозміни зменшує прибуток на 16,03% (від базового плану з розрізненими етапами виробництва та реалізації). Тобто, нестабільні фінансово-економічні умови діяльності сільськогосподарських підприємств формують умови недоотримання прибутку, розмір яких визначається темпом та масштабом змін. У випадку збільшення сприятливості з кожним роком фінансові втрати у порівнянні з попереднім зменшуються. Щодо топології кривої накопиченого прибутку, то тут, навпаки, спостерігається більша відмінність на початку циклу та наближення в кривих в кінці циклу, що пояснюється меншим дисконтом від сприятливих умов.

На наступному етапі змодельємо переломного умови розвитку сприятливості умов господарювання. На рис. 5 відображено діаграму оптимального плану управління ресурсним потенціалом в тенденції перелому сприятливості умов господарювання за розрахованою моделлю зміни ставки НБУ на основі даних 2010-2020 років.

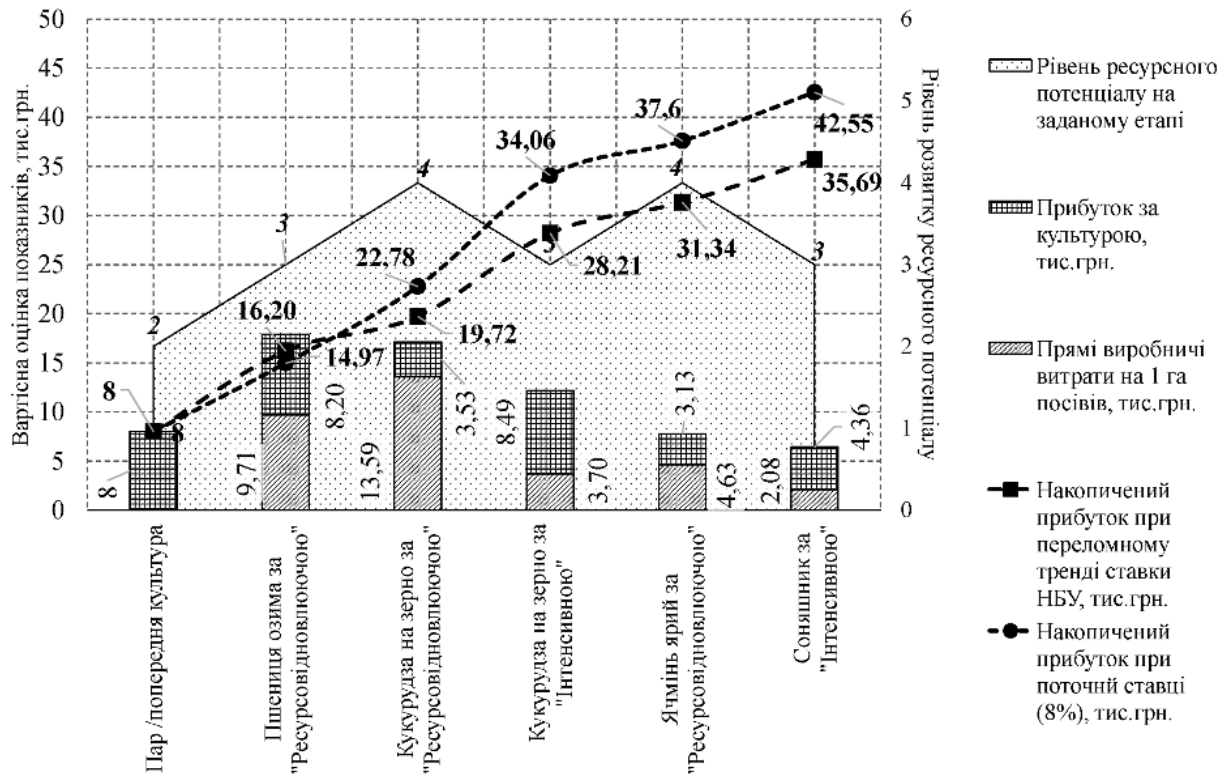

Рис. 5. Діаграма оптимального плану управління ресурсним потенціалом аграрного підприємства в умовах переломного тренду зміни ставки НБУ, як індикатора сприятливості фінансово-економічних умов.

Джерело: розроблено авторами

Відзначимо головні відмінності даної ситуації від базового оптимального плану. Переломний тренд ставки рефінансування забезпечує отримання загального прибутку в 35,69 тис. грн. на 1 га площі сівозміни за 5-ти річний цикл типової сівозміни Луганської області. Отже, лінійне збільшення з 4,7% до 20,14% з наступним зменшення до 10,95 ставки рефінансування впродовж аналізованого періоду сівозміни зменшує прибуток на 16,12% (від базового плану з розрізненими етапами виробництва та реалізації). Щодо характеристики переломного тренду відзначимо, що значні відмінності можна відзначити на початку

аналізованого періоду. На другому та третьому етапі, а саме при вирощування озимої пшениці та кукурудзи на зерно першого року, спостерігаємо суттєві відмінності в прибутку по озимій пшениці, який на 60,8% більший від низхідного тренду, та прибутку від кукурудзи на зерно, який на 42,2 менший від низхідного тренду. Відповідно другий етап має більше відмінностей з висхідним трендом. Загалом, моделювання змін обставин в рамках обмеженого часу виявляє суттєві відмінності, які впливають на ефективність управління ресурсним потенціалом.

Таким чином, узагальнюючи результати роботи відзначимо, що забезпечення ефективності управління ресурсним потенціалом сільськогосподарського підприємства реалізується через врахування специфічного для сільськогосподарського виробництва довгострокового циклу формування фінансово-економічної результативності за допомогою інструментів інвестиційного аналізу в рамках довгострокового динамічного планування реалізації ресурсного потенціалу.

Висновки та пропозиції. Проаналізовано з використанням інвестиційної методології оцінки вплив часового фактору на оптимальний план управління ресурсним потенціалом аграрного підприємства, а також вірогідні зміни сприятливості умов господарювання для розвитку аграрних підприємств.

Встановлено, що зміна часу реалізації в рамках маркетингової стратегії реалізації продукції має суттєвий вплив на фінансово-економічну результативність, а конкретне значення може бути оцінене через розрахунок фінансових потоків в продовж маркетингового періоду. Причому, цінові пропозиції сприятливого періоду повинні компенсувати не тільки витрати на зберігання, але й рівень втраченої вигоди від фіксації продукції в матеріальній формі.

Обґрунтовано, що механізм управління ресурсним потенціалом повинен в контексті оцінки економічних результаті будуватися на засадах фінансового та інвестиційного аналізу, а основним індикатором сприятливості умов може виступати ставка рефінансування, як базис дисконтування..

Визначені головні передумови збільшення та зменшення ефективності управління ресурсним потенціалом.

Запропоновано використання принципів фінансового та інвестиційного аналізу в системі управління ресурсним потенціалом аграрних підприємств.

Бібліографічний список.

1. Амбросов В.Я. Фінансова стабілізація розширеного відтворення в аграрному секторі економіки. *Агроінком*. 2007. № 7-8. С. 26-28.
2. Белоусенко М.В. Экономическая организация: ресурсно-ориентированный подход. *Научные труды ДонНТУ. Серия: экономическая*. 2008. Вып. 34-1. С. 190 – 197.
3. Державний комітет статистики України: URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>.
4. Додонов С.В. Влияние потенциала на эффективность сельскохозяйственного производства. *Вісник аграрної науки Причорномор'я*. 2004. №2, т.2. С. 121-127.
5. Кареба М.І. Щодо оцінки економічної ефективності використання основних складових ресурсного потенціалу сільгосп підприємств. *Наукові праці вчених Південного філіалу „Кримський агротехнологічний університет” Національного аграрного університету*. 2009. Вип. 4. С. 26-32.
6. Піняга Н.О. Вивчення потреби ресурсного потенціалу сільськогосподарських підприємств системним підходом. *Агросвіт*. 2013. № 9. С. 62 – 64.
7. Ресурсний потенціал (стан, динаміка, прогноз). // *Агропромисловий комплекс України: стан, тенденції та перспективи розвитку. Інформаційно-аналітичний збірник / за ред. П.Т. Саблука та ін.* Київ: ІАЕ УААН, 2002. Вип. 5. С. 6-87.
8. Россоха В.В. Теоретико методичні засади формування, розвитку та оцінювання виробничого потенціалу сільськогосподарського підприємства: монографія. Київ: ННЦ ІАЕ, 2013. 94 с.
9. Сакур А.Ж. Оцінка ефективності використання виробничого потенціалу аграрних формувань. *Таврійський науковий вісник Херсонського державного аграрного університету*. 2007. Вип. 48. С. 224-228.
10. Стецюк П. А. Практичні аспекти аналізу ефективності використання фінансових ресурсів сільськогосподарських підприємств. *Облік і фінанси АПК*. 2007. № 11-12. С. 110-114.

References.

1. Ambrosov V.Ya. (2007). Finansova stabilizatsiia rozshyrenoho vidtvorennia v ahrarnomu sektori ekonomiky [Financial stabilization of

expanded reproduction in the agricultural sector of the economy]. *Ahroinkom – Agroinkom*, 7-8, 26-28 [in Ukrainian].

2. Belousenko M.V. (2008). Jekonomicheskaja organizacija: resursno-orientirovannyj podhod [Economic organization: resource-oriented approach]. *Nauchnye trudy DonNTU. Serija: jekonomicheskaja – Scientific works of DonNTU. Series: economic*, 10, 190-197 [in Russian].

3. Sait “Derzhavnyi komitet statystyky Ukrainy” [Site of State statistics Committee of Ukraine]. Retrieved from: <http://www.ukrstat.gov.ua> [in Ukrainian].

4. Dodonov S.V. (2004). Vlijanie potenciala na jeffektivnost' sel'skohozjajstvennogo proizvodstva [Influence of potential on the efficiency of agricultural production]. *Visnyk ahrarnoi nauky Prychornomor'ia – Bulletin of agricultural science of the black sea region*, 2, 121-127 [in Ukrainian].

5. Kareba M.I. (2009). Shchodo otsinky ekonomichnoi efektyvnosti vykorystannia osnovnykh skladovykh resursnoho potentsialu silhosppidpryiemstv [Concerning the assessment of economic efficiency of the use of the main components of the resource potential of agricultural enterprises]. *Naukovi pratsi Pf “KAEU” NAU – Scientific works of scientists of of “KAEU” NAU*, 26-32 [in Ukrainian].

6. Piniaha N.O. (2013). Vyvchennia potreby resursnoho potentsialu silskohospodarskykh pidpryiemstv systemnym pidkodom [The study of the resource potential needs of agricultural enterprises with a systematic approach]. *Ahrosvit – Agroworld*, 9, 62-64 [in Ukrainian].

7. Sabluk P.T. (2002). Resursnyi potentsial (stan, dynamika, prohnoz) [Resource potential (state, dynamics, forecast)]. *Ahropromyslovyi kompleks Ukrainy: stan, tendentsii ta perspektyvy rozvytku. Informatsiino-analitychnyi zbirnyk – Agro-industrial complex of Ukraine: state, trends and prospects of development. Information and analytical collection*, 5, 6-87 [in Ukrainian].

8. Rossokha V.V. (2013). *Teoretyko metodychni zasady formuvannia, rozvytku ta otsiniuvannia vyrobnychoho potentsialu silskohospodarskoho pidpryiemstva [Theoretical and methodological foundations of formation, development and evaluation of the production potential of agricultural enterprises]*. Kyiv: NNTs «IAE» [in Ukrainian].

9. Sakun A.Zh. (2007). Otsinka efektyvnosti vykorystannia vyrobnychoho potentsialu ahrarnykh formuvan [Evaluation of the efficiency of utilization of production potential of agrarian formations]. *Vestnyk KhDAU – Bulletin of KhSAU*, 48, 224-228 [in Ukrainian].

10. Stetsiuk P. A. (2007). Praktychni aspekty analizu efektyvnosti vykorystannia finansovykh resursiv silskohospodarskykh pidpriemstv [Practical aspects of the analysis of the effectiveness of the use of financial resources of agricultural enterprises]. *Oblik i finansy APK – Accounting and Finance of the agro-industrial complex*, 11-12, 110-114 [in Ukrainian].

А.В. Кочетков, Ю.А. Афанасова. Исследование влияния временного фактора на оптимальный план управления ресурсным потенциалом аграрного предприятия

Проанализировано влияние временного фактора на оптимальный план управления ресурсным потенциалом аграрного предприятия с использованием методологии инвестиционной оценки, а также исследованы возможные изменения благоприятности условий хозяйствования для развития аграрных предприятий.

Установлено, что изменение времени реализации в рамках маркетинговой стратегии реализации продукции имеет существенное влияние на финансово-экономическую результативность, а конкретное значение может быть оценено через расчет финансовых потоков в течение маркетингового периода.

Причем, ценовые предложения благоприятного периода должны компенсировать не только затраты на хранение, но и уровень упущенной выгоды от фиксации продукции в материальной форме.

Обосновано, что механизм управления ресурсным потенциалом должен в контексте оценки экономических итогов строиться на началах финансового и инвестиционного анализа, а основным индикатором благоприятности условий может выступать ставка рефинансирования, как базис дисконтирования.

Определены основные предпосылки увеличения и уменьшения эффективности управления ресурсным потенциалом. Предложено использование принципов финансового и инвестиционного анализа в системе управления ресурсным потенциалом аграрных предприятий.

Ключевые слова: управление, ресурсный потенциал, финансово-экономическая эффективность, дисконтирование, оптимальный план, тренд, риск.

A.V. Kochetkov, J. A. Afanasyova. The study of the influence of the time factor in optimal plan for resource managing of an agricultural enterprise

The long production cycle as a specifics of agriculture is main reason to take into account it in developing an effective economic system for using the resource potential of agricultural land. And in this case not only a longer period of production than industrial technology, but also the deployment of a rational system of nature management through the introduction of crop rotations. The rotation period as a crop rotation unit can last from three to ten years. Therefore, the time factor becomes significant. Its impact is manifested through the impact on the financial and economic effectiveness of the agricultural resource management with taking into account the macroeconomic conditions of agricultural enterprises. The influence of the time factor on the optimal plan for managing the resource potential of an agricultural enterprise using the investment assessment methodology is analyzed in the article. The possible changes in the economic conditions for the development of agricultural enterprises are investigated. It is established that the changes in the time of sales by marketing strategy have a significant impact on financial and economic performance and its value can be estimated through the calculation of financial flows during the marketing period. Moreover, the price offers of a good period for sale should compensate not only storage costs, but also the lost profit from fixing products in material form. It is proved that the economic level of mechanism of resource potential management should be based on the principles of financial and investment analysis in the context of assessing economic results. The main indicator of favorable conditions is the refinancing rate as the basis for discounting. The main prerequisites for increasing and decreasing the efficiency of resource potential management are identified.

Keyword: management, resource potential, financial and economic efficiency, discounting, optimal plan, trend, risk.

Стаття надійшла до редакції: 13.09.2020 р.